

Зевксисъ и Парразій. Веднѣжъ, тѣ двама та са надварили въ искусство то си. Зевксисъ исписалъ отъ лоза гроздове тѣй природно, щото накацали на тѣхъ птичета та да кълвѣтъ. Донесълъ и Парразій своя та картина; тя была тѣй исписана, като че ужъ закрыта съ рѣдко платно.

„Ха! че сними платно то!“ Казалъ му Зевксисъ. Парразій са засмѣлъ; картина та изобразявала именно за вѣска отъ платно. Единъ тѣ художникъ излѣгълъ птичета та, а другій тѣ — челоуѣка — и то живописца.

3. N

Периклъ унотребявалъ голѣмо количество пары на искусства та и на художници тѣ, споредъ туй Фукидидъ го обвинилъ, че той распилѣлъ сичка та съюзническа хазна; но Периклъ излѣзълъ побѣдитель въ тѣзи борба: той сполучилъ доро да изработи испѣжданіе то на противника си. Той распилѣлъ сички тѣ си врагове и едничакъ той управлялъ народа съ сила та на свое то краснорѣчіе; народъ тѣ само по име управлялъ господарство то, а на само дѣло единодържавенъ властитель былъ Периклъ. И той мѣдро и силно държалъ кърмилото на правленіе то. При огромнытѣ суммы, кѣито распореждалъ презъ сичкія си животъ, той былъ толкозь безкорыстенъ и неподкупенъ, щото не увеличилъ ни съ една драхма имущество то, що наслѣдилъ отъ баща си. Споредъ туй Аѣиняны тѣ имали кѣмъ него неограничено довѣріе. Туй са показало при слѣдующія случаи:

Островъ Евбея са подигналъ противъ Аѣиняны тѣ; щомъ Периклъ излѣзълъ съ войска та на този островъ, дошло извѣстіе, че и Мегара отстапила отъ Аѣины. Периклъ тозь часъ извелъ войска та си изъ Евбея; но на материка той намѣрилъ, че въ Аттика навлѣзли и ѣж опустявали не само Мегаряны тѣ, но и спартанска та войска, подъ предводителство то на младыя царь Плистоанакса. Периклъ са побоялъ да са удари съ огромна та неприятелска войска; той подкупилъ спартанскія царь